

Istungidokument

B8-0096/2019

6.2.2019

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B8-0005/2019 alusel

vastavalt kodukorra artikli 128 lõikele 5

tagasilöökide kohta naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas ELis
(2018/2684(RSP))

João Pimenta Lopes

naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon tagasilöökide kohta naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas ELis (2018/2684(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust tagasilöökide kohta naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas ELis (O-000135/2018 – B8-0005/2019),
 - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (ELi toimimise leping), eriti selle artikleid 8 ja 153 (meeste ja naiste võrdõiguslikkuse kohta), artikleid 10 ja 19 (mittediskrimineerimise kohta) ning artikleid 6, 9 ja 168 (tervise kohta),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eelkõige selle artikleid 2 ja 3, milles soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise põhimõtte on sätestatud kui liidu üks põhiväärtusi,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artiklit 21 (mittediskrimineerimise kohta), artiklit 23 (naiste ja meeste võrdõiguslikkuse kohta) ja artiklit 35 (tervishoiu kohta),
 - võttes arvesse 1995. aasta septembri Pekingi deklaratsiooni ja tegevusplatvormi ning 1994. aasta septembri rahvusvahelist rahvastiku- ja arengukonverentsi (Kairo konverents) ja selle tegevusprogrammi ning asjaomaste läbivaatamiskonverentside tulemusi,
 - võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni,
 - võttes arvesse ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (CEDAW),
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon),
 - võttes arvesse komisjoni korraldatava iga-aastase põhiõiguste kollokviumi 2017. aasta kollokviumi „Naiste õigused keerulistel aegadel“ järeltusi,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et tagasilööke võib määratleda kui vastuseisu progressiivsetele sotsiaalsetele muutustele, omandatud õiguste vähenemist või ebavõrdse olukorra säilimist, ning arvestades, et naiste õigusi ja soolist võrdõiguslikkust puudutavad tagasilöögid on eriti murettekitavad; arvestades, et sellist vastuseisu võib avaldada sotsiaalsest taustast või vanusest olenemata, see võib olla nii formaalne kui ka mitteformaalne ning hõlmata passiivseid või aktiivseid strateegiaid, et võidelda edasiste edusammude vastu, püüdes

muuta seadusi või poliitikat, mis lõppkokkuvõttes piiraks kodanike omandatud õigusi; arvestades, et sellega on kaasnenud võltsuudiste ja kahjulike stereotüüpsete veendumuste levitamine;

- B. arvestades, et naiste õigused on inimõigused;
- C. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse tase annab sageli olukorrast pildi ning on esimene hoiatus, et põhiõiguste ja -väärtuste, sealhulgas demokraatia ja õigusriigi olukord ühiskonnas on halvenemas; arvestades, et püüdlused piirata naiste õigusi või neid kahjustada on sageli laiema ühiskondliku konflikti märk;
- D. arvestades, et kõik liikmesriigid on võtnud rahvusvahelise õiguse ja ELi aluslepingute alusel ülesanded ja kohustused põhiõigusi ja naiste õigusi austada, tagada, kaitsta ning täita;
- E. arvestades, et meeste ja naiste võrdõiguslikkus on ELi põhiväärtus; arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele ja mittediskrimineerimisele on aluslepingutes sätestatud põhiõigus ning seda tuleks kohaldada õigusaktidega, praktikas, kohtupraktikas ja igapäevaelus;
- F. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikliga 8 seatakse liidule ülesanne kaotada kogu oma tegevuse kaudu ebavõrdsus ning edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust;
- G. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse indeks näitab ajavahemikul 2005–2015 jätkuvat ebavõrdsust ja ainult väga väikeseid edusamme; arvestades, et kõigis liikmesriikides on ikka veel vaja olulist edasiminekut, et luua sooliselt võrdõiguslikud ühiskonnad, kus naised ja mehed oleksid kõigis elu- ja töövaldkondades võrdselt esindatud, austatud ja kaitstud; arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse poliitika mõjust saavad kasu kõik ja sellel on positiivne mõju kogu ühiskonnale; arvestades, et kui naiste õigustega seotud küsimustes ei toimu edasiminekut, siis liigume me tagasi;
- H. arvestades, et võrdõiguslikkuse poliitika väljatöötamine peaks põhinema naiste ja meeste võrdsetel võimalustel, toetades samal ajal naisi töö ja pereelu ühitamisel;
- I. arvestades, et edasiminek soolise võrdõiguslikkuse vallas ja naiste õiguste edendamine ei ole automaatne ega lineaarne protsess; arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse kaitsmine ja edendamine nõuab pidevaid jõupingutusi;
- J. arvestades, et naiste diskrimineerimine võib esineda mitmel kujul, sealhulgas struktuurse ja majandusliku diskrimineerimisena, mis võib olla peidetud ja vaikne, sest see on nii üldlevinud;
- K. arvestades, et praegusel aastakümnel toimub maailmas, sh Euroopa tasandil soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste vastane nähtav ja organiseeritud rünnak, kaasa arvatud ELis ja eriti nähtavalt mõnes liikmesriigis;
- L. arvestades, et neid tagasilööke võib näha ka ELi tasandil ning et endiselt on väga kahetsusväärne, et parlamendi käesoleva ametiaja alguses otsustas komisjon mitte jätkata meeste ja naiste võrdõiguslikkuse strateegiat, mida ta seni oli rakendanud;

- M. arvestades, et peamised valdkonnad, mida need tagasilöögid naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse vallas mõjutavad, paistavad olevat riikide lõikes samad ning hõlmavad näiteks selliseid olulisi soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste institutsioonilise ja poliitilise raamistiku osi nagu soolise mõõtme integreerimine, sotsiaalkaitse ja töötajate kaitse, haridus, seksuaal- ja reproduktiivtervis ning seonduvad õigused, naistevastase ja soolise vägivalda ennetamine ja selle vastu võitlemine, LGBTI+-inimeste õigused, naiste tegutsemise poliitilisi otsuseid tegevatel ametikohtadel ja töökohtadel ning piisav rahastus naiste ja muude inimõiguste organisatsioonidele ja liikumistele; arvestades, et mõned inimõiguste vastased kampaaniate tegijad ja organisatsioonid püüavad oma strateegiate kaudu muuta olemasolevaid põhilisi inimõigusi käsitlevaid seadusi, mis on seotud järgmisega: seksuaalsus ja reproduktioon, sh tänapäevaste rasestumisvastaste vahendite, kunstliku viljastamise tehnoloogiate või ohutu abordi kättesaadavuse õigus; lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste (LGBTI+) võrdõiguslikkus; õigus osaleda tüvirakkude uuringutes ja õigus vahetada kas sugupoolt või sugu ilma seaduslike tagajärgede hirmuta;
- N. arvestades, et ebakindel töö ja eri ebatüüpilise töö vormid mõjutavad eriti just naisi; arvestades, et kogu ELi haaranud sügava majanduskriisi tõttu kasvas ajavahemikul 2008–2014 töötuse määr väga ulatuslikult ja 2014. aastal oli naiste töötuse määr (10,4 %) endiselt kõrgem kui meeste oma (10,2 %); arvestades, et majanduskriis on mõjutanud kogu Euroopa Liitu, põhjustades eelkõige maapiirkondades laastavat töötust, vaesust ja rahvastikukadu, mis mõjutab eelkõige naisi;
- O. arvestades, et viimasel aastakümnel on naiste õiguste edendamise ja rakendamise valdkonnas õigusloomealaseid ja poliitilisi arengusuundumusi ajendanud ja juhtinud naisorganisatsioonid, -rühmad ja naiste õiguste kaitsjad; arvestades, et neil on rahastamisvõimalusi kasutada väga raske, mis on tingitud piiravatest kriteeriumidest ja halduskoormusest, samuti üha vaenulikumast õhkkonnast, mis ei võimalda neil avaliku huvi ülesandeid enam tulemuslikult täita;
- P. arvestades, et paljud liikmesriigid ei ole Istanbuli konventsiooni ikka veel ratifitseerinud ega üle võtnud, ning arvestades, et Euroopa Liidus kehtivad seksuaal- ja reproduktiivõiguste teostamisel riiklikud piirangud;
- Q. arvestades, et 2018. aasta esimeses pooles sai Istanbuli konventsioon tagasilöögi mitmes liikmesriigis, avades ruumi vaenuõhutusele, mis oli eelkõige suunatud LGBTI+-inimeste vastu; arvestades, et ei nõukogus ega Euroopa Ülemkogus ei ole sellele reageeringule kunagi vastuväiteid esitatud;
- R. arvestades, et 2017. aastal hoiatas Euroopa Nõukogu, et naiste seksuaal- ja reproduktiivõigused on ohus, kuna mitmed selle liikmed üritasid abordi tegemise õigust ja rasestumisvastaste vahendite kättesaadavust käsitlevaid õigusakte kitsendada; arvestades, et ÜRO naiste diskrimineerimise kaotamise komitee (CEDAW) ja puuetega inimeste õiguste komitee (CRPD) tegid 2018. aasta augustis ühisavalduse, kus rõhutati, et juurdepääs ohutule ja seaduslikule abordile ning seonduvatele teenustele ja teabele on naiste reproduktiivtervise oluline osa, ning nõuti tungivalt, et riigid lõpetaksid naiste ja tütarlaste seksuaal- ja reproduktiivõiguste mahasurumise, sest see ohustab nende tervist ja elu; arvestades, et parlament on tunnistanud, et kui naistele keeldutakse andmast

tagatud ja seaduslikku abordi tegemise õigust, siis on see naistevastane vägivald;

- S. arvestades, et mõnes liikmesriigis saavad organisatsioonid, kes on aktiivselt vastu naiste seksuaal- ja reproduktiivõigustele, valitsuse täielikku toetust riikliku rahastamise vormis, mis võimaldab neil rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil korraldada kooskõlastatud tegevust;
 - T. arvestades, et sellist suhete, seksuaalsuse ja soolise võrdõiguslikkuse alast haridust, mis vastab Maailma Terviseorganisatsiooni seksuaalhariduse standarditele ja seksuaal- ja reproduktiivtervist käsitlevale tegevuskavale, ei anta kõigis liikmesriikides, mis tähendab rahvusvaheliste suuniste mittejärgimist; on mures selle pärast, et sellisele haridusele on üha suurem vastuseis ja mõned poliitilised liikumised häbimärgistavad neid, kes selles osalevad, vastuseis aga tuleneb sageli seksuaalhariduse sisu käsitlevatest väärinfokampaaniatest paljudes liikmesriikides, kes takistavad informatiivset, olulist ja kaasavat haridust kõigi jaoks;
 - U. arvestades, et sajanditevanused patriarhaalsed struktuurid kogu maailmas suruvad naisi ja naiste õigusi alla ning põlistavad soolist ebavõrdsust; arvestades, et nende struktuuride lammutamine toob kaasa konflikti eri võimupositsioonide ja - mehhanismidega kogu maailmas;
 - V. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse edendamine ja naistesse investeerimine on kogu ühiskonnale kasulik, sest naised, kellel on majanduslikud vahendid ja juhtimisvõimalused, investeerivad oma laste ja pere tervisesse, toitumisse, haridusse ja heaolusse;
1. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid oleksid ka edaspidi kindlalt pühendunud soolise võrdõiguslikkuse, LGBTI+-inimeste ja naiste õiguste, sealhulgas kõige vähem kaitstud vähemuste õiguste tagamisele ja esikohale seadmisele; tuletab kõigile liikmesriikidele meelde nende kohustust austada naiste õigusi ja edendada soolist võrdõiguslikkust; nõuab naiste õigusi, autonoomiat ja emantsipatsiooni igas valdkonnas kahjustavate arutelude ja meetmete ulatuslikku hukkamõistmist; märgib, et tagasilöökide vastu saaks edukalt võidelda õigustepõhise soolise võrdõiguslikkuse ennetava edasiarendamise ja üldise soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise abil;
 2. nendib, et naiste õiguste vastase tagasilöögi olemus, intensiivsus ja mõju on olnud riigiti ja piirkonniti erinev, jäädes mõnel juhul retoorika tasemele, mõnel juhul aga väljendunud konkreetsetes meetmetes ja algatustes; arvestades, et sellest hoolimata on see märgatav peaaegu kõigis liikmesriikides; on seisukohal, et tagasilööki kujundavad ka arutelud ja poliitikavalikud;
 3. märgib, et tagasilöökide eest on kõige vähem kaitstud naised vähemusrühmades, sealhulgas soo- ja seksuaalvähemused, etnilised vähemused ja usuvähemused;
 4. rõhutab, et soolist võrdõiguslikkust ei ole võimalik saavutada, kui kõik naised ei saavuta võrdseid õigusi, kaasa arvatud usulistest ja etnilistest vähemustest pärit naised, kes puutuvad kokku valdkonnaülese ebavõrdsusega;
 5. mõistab hukka mõnes liikmesriigis toimuva soolise võrdõiguslikkuse poliitika ümbertõlgendamise ja tähelepanu suunamise pere- ja emaduspoliitikale; märgib, et see

kehtib ainult teatavate rühmade kohta ega ole kõikehõlmav käsitlus; märgib lisaks, et selle poliitika eesmärk ei ole saavutada püsivaid struktuurimuutusi, mille tulemuseks oleks naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse kestlik parandamine;

6. kutsub liikmesriike üles tagama, et naiste õigused ja LGBTI+-inimeste õigused oleks kaitstud ning et neid tunnustataks demokraatia ja õigusriigi raames võrdõiguslikkuse põhimõttena; on siiski seisukohal, et naiste õiguste sätestamine õigusaktides ei ole soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks piisav ning seda ei ole võimalik saavutada, kui liikmesriigid ei võta üle, ei võta vastu, rakenda ega taga asjakohaste seaduste täitmist, et naiste õigusi täielikult kaitsta; peab kahetsusväärseks, et naiste õigusi ei käsitleta terviklikult kui kõigi liikmesriikide ja Euroopa avaliku poliitika juhtpõhimõtet, millega peaks kaasnema vastav eelarve; on seisukohal, et tagasilöökide vältimiseks on kõige tähtsam panustada haridusse; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama üldsuse teadlikkust naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse tagamise tähtsusest ja eelistest ning sooliste stereotüüpide kaotamisest ühiskonnas ning toetama veelgi naiste õiguste alaste tõenduspõhiste teadusuuringute ja teabe arendamist ja levitamist;
7. kutsub kõiki liikmesriike üles täitma rahvusvahelistest lepingutest ja asjaomastest konventsioonidest tulenevaid kohustusi ning oma põhiseaduses sätestatud põhimõtteid järgima, et tagada vähemuste ja naiste õiguste, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste austamine ja edendamine ja sooline võrdõiguslikkus üldiselt;
8. rõhutab, et naistevastase vägivalla kõigi vormide, sealhulgas traditsiooniliste kahjulike tavade ja soolise vägivalla ennetamisel ja nende vastu võitlemisel esineb jätkuvalt arvukaid probleeme; on mures vägivalla eri vormide pärast, mis on sagenenud, näiteks seksistlik ja LGBTI+-vastase vaenu õhutus, misogüünia ja veebivägivald, sealhulgas ahistamine ja jälitamine, samuti vägivald naiste vastu töökohal või inimkaubanduse ja prostitutsiooni kontekstis; tuletab meelde vajadust rakendada naiste ja tütarlaste suhtes soolise vägivalla eest kaitsmiseks ennetus- ja kaitsemeetmeid ning tuua süüdlased kohtu ette, tagades samal ajal naiste varjupaikade piisava rahastamise, personali ja toetuse; tuletab meelde ohvrite õiguste direktiivi, Euroopa lähenemiskeelu direktiivi ja inimkaubanduse vastase direktiivi rakendamise suurt tähtsust; rõhutab vajadust tegeleda võrreldavate andmete puudumisega, et teavitada poliitika kujundajaid nõuetekohaselt nendest uutest arengusuundadest; nõuab, et ELi ja liikmesriikide tasandil algatataks endiselt avalikkuse teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, et võidelda soolise ja koduvägivalla vastu;
9. kutsub parlamendiliikmeid üles näitama täielikku sallimatust täiskogu istungjärkude ajal toimuva seksistliku vaenuõhutuse vastu, muutes kodukorda nii, et see hõlmaks seksistliku vaenuõhutuse keeldu;
10. kordab nõudmist, et Euroopa Parlamendis rakendataks seksuaalse ahistamise vastu kõige mõjusamaid meetmeid, et saavutada tõeline sooline võrdõiguslikkus; nõuab, et viidaks läbi välisaudit, et tuvastada parimad tegevuseeskirjad, et kehtestada kõigile parlamendi töötajatele, sh parlamendiliikmetele, töökohal väarikat kohtlemist käsitlev kohustuslik koolitus, ning et taas moodustataks kaks ahistamisprobleemiga tegelevat komisjoni, mis hõlmaksid sõltumatuid eksperte ja austaksid võrdõiguslikkust;
11. on seisukohal, et koostööl meestega on meeste ja naiste võrdõiguslikkuse edendamisel

ja naistevastase vägivalda kaotamisel oluline roll;

12. mõistab hukka naistevastase vägivalda vastase Istanbuli konventsiooni vastase kampaania ja selle konventsiooni väärtõlgendamise; on mures selle pärast, et naistevastase vägivalda ja soolise vägivalda alase nulltolerantsi suhtes, milles on olemas tugev rahvusvaheline konsensus, valitseb vastuseis; märgib, et inimõiguste, võrdsuse, autonoomia ja inimväärikuse põhimõtete olemus on seatud kahtluse alla; palub nõukogul viia lõpule Istanbuli konventsiooni ratifitseerimine ELi poolt ja selle täielik rakendamine ning propageerida selle ratifitseerimist kõigis liikmesriikides;
13. märgib, et koduvägivalda peetakse mõnes liikmesriigis kõige levinumaks vägivallavormiks, ning väljendab muret perevägivalda kogevate naiste arvu suurenemise pärast;
14. märgib, et soolise vägivalda, sealhulgas koduvägivalda ohvritel on sageli piiratud juurdepääs õiguskaitsesele ja muud mõjusat kaitset sageli raske saada, hoolimata õigusaktidest, mis käsitlevad vägivalda kõigi vormide vastast võitlust, ning et seaduste rakendamine ja nende täitmise tagamine on puudulik; kutsub liikmesriike üles tagama, et kõik soolise ja koduvägivalda ohvrid saaksid sootundlikku õiguslikku abi, et vältida uuesti ohvriks langemist ja karistamatust ning parandada sellistest kuritegudest teatamist;
15. juhib tähelepanu kodanikuühiskonna tegevusruumi ahenemise murettekitavale suundumusele maailmas ja ka Euroopas ning põhiõiguste organisatsioonide, sealhulgas naiste õiguste organisatsioonide ja aktivistide järjest sagedasemale kriminaliseerimisele, bürokratiseerimisele ja rahaliste vahendite piiramisele;
16. väljendab tugevat toetust ja solidaarsust naiste organisatsioonide ja liikumiste poolt propageeritavatele, soolist võrdõiguslikkust nõudvatele laia levikuga algatustele, sealhulgas rohujuuresandide algatustele; rõhutab pideva rahalise toetuse vajalikkust, et tagada nende töö jätkumine; nõuab seetõttu, et liikmesriigid ja EL suurendaksid nende organisatsioonide käsutuses olevate rahastamisvahendite rahastamist; rõhutab, et juurdepääs nendele rahalistele vahenditele peab olema vähem bürookraatlik ega tohiks olla organisatsiooni eesmärkide ja tegevuse suhtes diskrimineeriv;
17. väljendab seetõttu muret teadete pärast, et paljudes liikmesriikides, näiteks Itaalias ja Austrias, on naiste õiguste organisatsioonidele ja varjupaikadele kättesaadavaid ressursse vähendatud;
18. kutsub liikmesriike üles eraldama piisavalt rahalisi ressursse, et rakendada vahendeid vägivalda kõigi vormide ja eriti naistevastase vägivalda vastu võitlemiseks;
19. juhib tähelepanu mõnes liikmesriigis levinud suundumusele luua paralleelne valitsusväliste organisatsioonide maastik, mis koosneb valitsusmeelsetest isikutest ja organisatsioonidest; rõhutab, kui oluline on kriitiline ja mitmekesine valitsusväliste organisatsioonide maastik naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse ning ühiskonna kui terviku arengu jaoks;
20. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vaatama läbi rahasummade jaotamise ning nende kasutamise järelevalve ja hindamise mehhanisme ning tagama, et need on sootundlikud

ja kohandatud probleemidele, millega konkreetsed organisatsioonid ja liikumised, eriti need, mis on väikesed ja keskmise suurusega, praeguste tagasilöökide ajal silmitsi seisavad, ja kohaldama neid vahendeid soolise mõju hindamise ja vajaduse korral sooteadliku eelarvestamise rakendamisel; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama naiste õiguste kaitse ja edendamise ning soolise võrdõiguslikkuse, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste kaitse rahastamist ELis ja maailmas;

21. palub komisjonil mitte hoiduda õigusaktide esildamisest prostitutsiooni kohta, millega tegelev inimkaubitsejate võrgustik kasutab ära ühtse turu eeliseid, ning esildada õigusakte, mis näeksid ette rahalise abi, mis võimaldaks inimkaubanduse ja seksuaalse ärakasutamise ohvritel prostitutsioonist pääseda;
22. kutsub komisjoni üles lisama järgmisesse rahvatervise strateegiasse seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste edendamise ja parandamise;
23. rõhutab, et kokkuhoiumeetmete pikaajaline mõju paljudes liikmesriikides mõjutab negatiivselt naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamist ja soolise võrdõiguslikkuse saavutamist, millega kaasnevad tööpuudus, tööturu dereguleerimine, suurem ebakindlus ja madal palgatase, mis mõjutavad eriti naisi, samal ajal kui avalike teenuste kärped, eriti tervishoiu ja hariduse valdkonnas, ning sotsiaaltoetuste kärpimine vähendavad naiste mõjuvõimu veelgi;
24. kutsub liikmesriike üles lõpetama ja tühistama kokkuhoiumeetmeid ja kärpeid, mida kohaldatakse soolise võrdõiguslikkuse programmide, avalike teenuste ning eelkõige seksuaal- ja reproduktiivtervise teenuste pakkumise suhtes;
25. peab kahetsusväärseks, et mõnes liikmesriigis määratakse rasedus- ja sünnituspuhkuse pikkus majandussfääris, võtmata arvesse nii naisi kui ka lapsi mõjutavaid sotsiaalseid ja tervisetegureid;
26. tuletab meelde, et soolise võrdõiguslikkuse tagamisel ning soolise palgalõhe ja soolise pensionilõhe kaotamisel on perekondadele ja ühiskonnale märkimisväärne sotsiaalne ja majanduslik kasu;
27. nõuab sihipäraseid algatusi naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamiseks ning soolise segregatsiooni ja naiste tööturule juurdepääsu probleemi lahendamiseks, eriti naiste ettevõtluse, digiteerimise ning loodusteaduste, tehnoloogia, inseneriteaduste ja matemaatika valdkonnas, et võidelda soolise digilõhe vastu;
28. rõhutab vajadust suurendada naiste mõjuvõimu ja võimaldada neil osaleda otsuste tegemises ja juhtimises, et võidelda negatiivsete stereotüüpide vastu;
29. nõuab tegelike meetmete võtmist soolise palgalõhe kaotamiseks, sest sellel on ebasoodne mõju naiste ühiskondlikule ja majanduslikule seisundile;
30. rõhutab, et sooliselt eristatud andmete kogumist tuleb veelgi parandada, eelkõige sellistes valdkondades nagu mitteametlik tööhõive, ettevõtlus ja raha saamise võimalused, juurdepääs tervishoiuteenustele, naistevastane vägivald ja tasustamata töö; rõhutab, et teadliku ja tõenduspõhise poliitika kujundamiseks on vaja koguda ja

kasutada kvaliteetseid andmeid ja tõendeid;

31. peab kahetsusväärseks, et mitmeaastase finantsraamistiku 2021–2027 määruses ei ole sootundlikku eelarvestamist tunnustatud horisontaalse põhimõttena, ja kutsub nõukogu üles seda määrust kiiremas korras muutma, kinnitades seega oma pühendumust soolisele võrdõiguslikkusele; palub komisjonil ja liikmesriikidel rakendada sootundlikku eelarvekäsitlust nii, et jälgitaks konkreetselt, milline osa avaliku sektori vahenditest on suunatud naistele, ja võidelda soolise tagasilöögi vastu tagades, et soolist võrdõiguslikkust edendatakse kõigi vahendite kasutamist ja kulude eraldamist käsitlevate poliitikameetmetega;
32. märgib, et soolise aspekti arvestamine on osa üldisest soolise võrdõiguslikkuse strateegiast, ning rõhutab seetõttu, et ELi institutsioonide pühendumine sellele valdkonnale on otsustava tähtsusega; peab sellega seoses kahetsusväärseks, et aastateks 2016–2020 ei võetud vastu ELi soolise võrdõiguslikkuse strateegiat ning strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks jäi pelgalt komisjoni talituste töödokumendiks; kordab oma üleskutset komisjonile võtta vastu naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse ELi strateegia;
33. nõuab tungivalt, et nõukogu ei blokeeriks enam direktiivi, milles käsitletakse soolise tasakaalu parandamist börsil noteeritud äriühingute tegevjuhtkonda mittekuuluvate juhtorgani liikmete seas (nn naissoost juhatuse liikmete direktiiv), et tegeleda naiste ja meeste märkimisväärse tasakaalustamatusega kõrgeima tasandi majandusotsuste tegemisel;
34. nõuab tungivalt, et nõukogu ei blokeeriks enam direktiivi, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtet väljaspool tööturгу, sõltumata vanusest, puudest, seksuaalsest sättumusest või usulisest veendumusest, ja mille eesmärk on laiendada kaitset diskrimineerimise eest horisontaalse lähenemisviisi abil;
35. kordab oma üleskutset komisjonile muuta uuesti sõnastatud direktiivi 2006/54/EÜ ning nõuab tungivalt piisavaid seadusandlikke järelmeetmeid, mis põhinevad komisjoni 2014. aasta soovitusel töötasude läbipaistvuse kohta, eesmärgiga kõrvaldada püsiv sooline palgalõhe;
36. taunib asjaolu, et töö rasedus- ja sünnituspuhkuse direktiiviga on peatatud;
37. palub komisjonil töötada välja ühtne ja terviklik tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks ja naiste võrdsete õiguste kaitseks, sealhulgas naistevastase vägivalla kõigi vormide kaotamiseks;
38. palub komisjonil jälgida tähelepanelikult soolise võrdõiguslikkuse edendamist ja olukorda kõige enam mõjutatud liikmesriikides, pöörates erilist tähelepanu institutsioonilisele, poliitika- ja õigusraamistikule;
39. väljendab muret selle pärast, et reproduktiivõiguste ja naiste autonoomia vastased on avaldanud märkimisväärset mõju liikmesriikide õigusele ja poliitikale, eriti mõnes liikmesriigis, püüdes kahjustada naiste tervise- ja reproduktiivõigusi, eelkõige seoses pereplaneerimise ja rasestumisvastaste vahendite kättesaadavusega ning katsetega piirata õigust lõpetada rasedus vabatahtlikult või see õigus kaotada; kordab vajadust

võtta vastu emaduse ja lapsevanemaks olemise kaitset käsitlev poliitika, millega tagatakse kindel töö- ja sotsiaaltoetus ning peretoe taristud, eelkooliasutused ning haigete või eakate koduhooldus;

40. palub komisjonil lisada võltsteabe vastasesse strateegiasse peatüki, milles käsitletakse aborti puudutava eksitava teabe käsitlemist;
41. suhtub kriitiliselt sellesse, et feminismi ja võitlust naiste õiguste eest väärkasutatakse rassismi õhutamiseks;
42. soovitab liikmesriikidel tagada, et kõigile noortele antakse põhjalik seksuaal- ja suhete alane haridus; on veendunud, et laiemad haridusstrateegiad on igasuguse vägivalla, eriti soolise vägivalla ennetamisel peamine vahend, eriti just noorukieas;
43. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile ja nõukogule.